

hvad jeg dog ikke haaber, vil indlade sig paa den Politik at støtte Partiet Venstre i Henseende til dettes negative Stilling overfor Boligloven, idet Boligloven i samme Grad tjener konservative Lejerinteresser som alle andre Medborgeres Interesser.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) udtalte i sit Foredrag, at det, der havde præget de sidste Aars Huslejelove, var, at det var Afviklingslove. Ja, det har vi hørt Gang paa Gang, og Lovenes Indhold, den forringede Karakter, Huslejeloven Aar for Aar har faaet, er Vidnesbyrd om, at det har været Hensigten at afvikle denne Lovgivning. Men det ærede Medlem glemte at føje til — og jeg vil da gøre det og understrege det stærkt —, at disse Afviklingslove blev nok gennemført enstemmigt, nemlig derved, at andre Partier, som var imod dem, undlod at stemme ud fra den Betragtning, at hvor ringe disse Love end var, var de dog bedre end ingen Lov, men fra mit Partis Side blev der protesteret, baade i det andet høje Ting og i dette høje Ting, mod, at en Afvikling af Boligloven fandt Sted under de herskende Forhold. Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, understregede stærkt, at det, Grundejerne særlig maatte kræve, var Opsigelsesrettens Genindtræden. Ja, de Toner kender jeg, dem har vi hørt adskillige Gange. De har lydt Gang paa Gang, naar Grundejerforeninger holdt Generalforsamlinger, de lød ogsaa meget kraftigt den Aften, da det ærede Medlem var indbudt som Taler ved Grundejernes Forsamling her i Hovedstaden. Men ønsker man dette fra Grundejernes Side, ønsker man det sikkert kun for ved Ønskets Opfyldelse at høste økonomisk Vinding. Den store Lejerbefolkning forstaa, at Opsigelsesrettens Genindtræden under de uhyre vanskelige Boligforhold, vi har for Tiden, vil skabe det uhyggeligste Anarki i Hovedstaden og i flere af vort Lands store Provsbyer. Forholdene i Odense forekommer mig at være et Fingerpeg i den Retning, og det vil jo blive mange, mange Gange vanskeligere i en saa stor By som København. Tilbagegivelse til Grundejerne af Opsigelsesretten vil først og fremmest føre til Opsigelse af Familier med mange Børn. Der vil derved blive paalagt Kommunerne en Byrde af saa stor økonomisk Vægt, at den vil blive ganske overordentlig vanskelig at bære, men der vil ogsaa blive begaaet en Uret mod selve disse Familier med mange Børn, en Uret, som vil have skævnsvangre Følger for den opvoksende Slægt. Naar man er ude til Møder rundt omkring i

Landet og hører Venstres Talere, og naar man læser Venstres store Blade, særlig om Søndagen, med deres Spidsartikler, skrevne af en eller anden Præst eller en eller anden Højskoleforstander, Artikler, som hedder „Søndagstanker“ eller lignende, faar man Indtrykket af, at Venstre er et Parti, der særlig og med stor Omhu og Kærlighed værner og beskytter Hjemmene. Men saa hører man her paa Tinge, at det samme Parti gaar imod en Boliglov, som først og fremmest har til Formaal at værne og beskytte de mange Hundredetusinde smaa Hjem, som lever under de allervanskeligste økonomiske og boligmæssige Forhold. Jeg tror, at hvis ærede Medlemmer af Partiet Venstre vilde ulejlig sig lidt rundt i denne store By og se, hvorledes disse Hundredetusinder af fattige, arbejdende Kvinder og Mænd bor, saa kunde de ikke tale, og saa kunde de ikke stemme, som de gør; saa vilde deres menneskelige Følelser komme i stærk Bevægelse, og saa vilde de sige: Ja, men saaledes havde vi aldrig tænkt os, at Forholdene var, det er dog forfærdeligt, vi maa være med til at føre en Politik, der i saa høj Grad som muligt mildner de tunge og sørgelige Vilkaar, som disse Boligforhold, denne Sammenstuvning af Mennesker nu gennem en lang Aarrække har foraarsaget.

Dernæst talte den ærede Ordfører for Venstre om, at Loven kunde ikke skaffe nye Løjligheder. Nej, det er rigtigt, det kan Afsnittet om Huslejeregulering ikke, men det har heller ikke været Hensigten med dette Afsnit. At fremskaffe flere Boliger henhører under andre Afsnit indenfor den samme Boliglov. Huslejereguleringsafsnittets Hensigt har været at skabe Sikkerhed for Lejerne mod at blive opsagt eller faa Huslejen forhøjet ud over, hvad Forholdene rimeligt kunde kræve. Men det ærede Medlem føjede til, at Loven hemmede Boligbyggeriet. Det er en Paastand, som ogsaa er fremsat Gang paa Gang paa Grundejerforeningernes og lignende Organisationers Møder og i dertil indrettede Blade. Men det ærede Medlem havde selv nogen Betænkelighed ved denne sin Paastand — for andet og mere end en Paastand tror jeg ikke, det er —, thi da han havde sagt, at Loven hemmede Boligbyggeriet, føjede han til, at selv om nyopfarte Ejendomme ikke faldt ind under Lovens Bestemmelser om Huslejeregulering, kunde Grundejerne dog aldrig føle sig sikre for, hvornaar der kom Bestemmelser, som tvang dem ind under Lovens regulerende Bestemmelser. Jeg har en Gang før sagt, at jeg tror ikke, at nogen, heller ikke den ærede Ordfører for Partiet